

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

10. De effectu suspensionis & forma absolutionis à suspensione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62177)

ne non potest certa tradi regula, Pias, 2. p. c. 4.
n. 78 in fine ex Abbe e & Diaz.

Quantum ad formam suspensionis attinet
non est certa aliqua & determinata seu certis ver-
bis praescripta, sed sufficit, si scribaratur verbis at
rem significandam accommodata.

3. Dico, si scribarunt; quia suspensio debet
sibi in scriptis expressa causa seu peccato, ob
quod fertur, sicut & excommunicatio: alioqui
Iudex Ecclesiasticus incurrit suspensionem à
divinis officijs & ab ingressu Ecclesiae permane-
sem, c. 1. sup. h. tit, valida tamen esset aliter lata;
Debet etiam præcedere monitio, quando fertur
ob contumaciam, non etiam, quando solam in
penam, Navar. d. loco n. 159.

§ X.

De effectu suspensionis & forma absolu-
tionis à suspensione.

1. Exerceens contra suspensionem incurrit irre-
gularitatem.

2. Secus si non solemniter.

3. Suspensione solum in tantum ligat quantum
exprimit iudicis sententia.

4. Suspensione tamen ab ordine inferiori suspen-
ditur quoad omnes superiores.

5. Forma absolutionis.

Effectus suspensionis est, ut antea diximus,
aducere irregularitatem, si quis actum aliquem officij, a quo suspensus est, exerceat. Hinc
suspensus ab ingressu Ecclesiae efficitur irregu-
laris, si in ea exerceat aliquem actum ordinis fa-
cere deputatum, non autem si domi vel in Orato-
rio privato celebret, Pial. 2. p. c. 4. n. 78. *Perf. Sus-
pensiū item.* Nullus tamen suspensus, præter
quam ille, qui suspensus est à divinis, sive abso-
lute, sive in aliquo loco incurrit irregularitatem
contraveniendo suspensioni, licet peccet ut ex
Felino d. l. tradit Pialec, & suspensus à divinis
tum demum incurrit irregularitatem, quando
exerceat aliquem actum alicui ordinis sacro vel
minori specialiter deputatum, id est, cuius facie-
dispecialis potestas traditur in ordinatione: ut in
presbyterio potestas consecrandi & baptizandi
solemniiter, in Diaconatu potestas canendi sole-
mniiter Evangelium, ac etiam prædicandi sole-
mniiter tamquam ex officio, si non lege divina

qua viderur soli sacerdotio peculiaris, tamen
lege & consuetudine humana secundum Na-
var. c. 27. n. 163. in Subdiaconatu potestas so-
lemniter canendi Epistolam, in Acolitatu seren-
di cereos, &c.

2. Secus si non solemniter aliquid istorum
faciat: ut si cantet Epistolam, ferat cereos
tamquam alius laicus, vel actum Ordini sacro
vel minori non specialiter deputatum exer-
ceat: ut si psallat in choro, si suspensus à per-
ceptione Sacramentorum illa percipiat, nam
& sic ea suscipiendo peccet mortaliter, non ta-
men incurrit irregularitatem, sicut nec Sacer-
dos, qui suspensus à beneficio in electione vo-
tari, ethic de similibus quæ non specialiter alicui
Ordini sacro vel minori deputata sunt: prout
tradit Navar. d. n. 163. Circa vero effectum sus-
pensionis.

3. Notandum, suspensum ab uno non ideo
suspensus esse ab alio non conexo: & proinde
suspensus ab Ordine non est suspensus à juris-
dictione, alia ratione, quam ordinis compe-
tentia. Similiter suspensus à jurisdictione non
est suspensus ab ordine: nec suspensus ab ordine
est suspensus à beneficio, nec suspensus à bene-
ficio per hoc est suspensus ab officio, vel ē
contra: vide Navar. d. loco n. 160. Item suspen-
sus à superiori ordine, v. g. sacerdotali, non est
suspensus ab inferiori, v. g. quoad Diaconatum
vel Subdiaconatum, & suspensus ab exercitio
Pontificalium solum suspensus est ab illis, quæ
dependent ab ordine Pontificali, & ideo offici-
um Sacerdotale licet exerceere potest, sicut
& suspensus ab ordine sacerdotali exerceere po-
test officium Diaconi vel Subdisconi, nam
suspensio in tantum ligat, quantum Iudex ex-
primat in sententia, & ideo suspensus ab in-
officiis exercere, & Iudex semper debet ex-
primere a quibus actibus suspendat Diaz. in
Praxie. 127.

4. Suspensus tamen ab ordine inferiori: v.
g. Diaconatu suspensus est quoad omnes supe-
riores: v. g. Sacerdotalem & Pontificalem.
Navar. in Manuali cap. 27. n. 163. Notandum
vere hic Episcopum nunquam incurrit sus-
pensionem vel censuram aliquam Juris vel
hominis nisi de ipso expressa fiat mentio, c.
Quia periculosem h. in 6. casu tame in quibus

expressè suspenditur recenset Pial. 2. p. c. 4. n. 80.

3. Quantum verò ad formam absolutionis spectat, non est etiam certa aliqua seu certis verbis determinata, sed sufficit si voluntas absolventis significetur, solet tamen quando certa est suspicio, hæc ordinariè servati, Absolvo te à vinculo suspensionis, quam incurristi propter talē vel talē causam, & restituō te ad hoc vel illud, à quo fuisti suspensus, In Nomine Patris & Filii &c, quando verò est incerta & dubia hæc: Si teneris aliquo vinculo suspensionis à quo te possim absolvere, absolvō te &c. Vide plenius Navar. d. loco & Suarez censurū disp. 25. Suspensus autem sicut & interdictus ad tempus, adveniente tempore ipso facto est absolutus nec indiget alia absolutio ne, durante verò tempore suspensionis incurrit à Jure ob delictum commissum, non potest totaliter absolvī ab Episcopo sed dispensative potest. Episcopus poenam moderati Navar. d. loco n. 162. Pial. d. loco n. 81. si verò suspensiō fuit inficta à jure ob contumaciam, tum ab ilia absolvēt poruerit Episcopus, nisi conditor Canonis absolucionem sibi reservaverit. N. per sup. h. t. Navar. & Pial. dictis locis.

§. XI.

De Interdicto.

1. Definitur & distinguitur contra alias censorias.
2. Est triplex Personale, Locale, & Mixtum.
3. Interdicto loco interdicuntur eius annexa: secus est in personis.
4. Interdicta universitate interdieuntur sub ea contenti.
5. 6. 7. Subdivisiones interdictorum.
8. Interdictum generale non comprehendit infantes & amentes.

1. **O** Missis aliis Interdicti significationibus, de quibus Suarez De censoris disputat. 32. sed. 1. * hic usurpat, prout est censura Ecclesiastica, prohibens usum quarundam rerum divinarum ut fidelibus communem, quatenus talis est. In hac definitione abstrahit à loco & persona, & ab usu activo & passivo, quia interdictum in genere etiam ab illis abstrahit. Dicitur, ut fidelibus communem; ut separetur interdictum à suspensiōne, quæ privat etiam aliquo usu, verum non ut communi, sed ut proprio a cuius portentis Ecclesiastice: & ideo suspensiō per se solum privat usu activo, ac perinde per se solum privat Clericos; at vero interdictum privat indifferenter, & de se est commune. Additur, quatenus talis est; ut distinguatur ab excommunicatione, quæ privat quidem usu talium rerum sacramentum, sed non quatenus est usus rei sacra, sed quatenus est communicatio cum aliis fidelibus. Interdictum verò formaliter privat usu talis rei sacramentum ac independenter à communicatione cum aliis. Addit & hoc alius discrimen, quod excommunicatio privet non solum communicatione in divinis, sed etiam in humanis; interdictum vero solum privat usu sacramentum rerum, non quidem omnium, sed eorum quæ in jure expressæ sunt, & modo in iure declarato: ita Suarez toco citato.

2. Interdictum est triplex Personale tantum, Locale tantum: & Mixtum, id est, Locale & Personale simul. Locale tantum dicitur, quo locus solus interdicitur: ut v. g. Ecclesia, Parochia, oppidum, regnum. Personale tantum quo sola persona interdicuntur. Inter ista duo interdicta hoc discrimen est, quod, quando solum locus est interdictus, possint personæ, quæ in eo sunt, nec fuerunt causa interdicti, in alio loco audire divina, dare, & suscipere. Quando autem personæ sunt interdicta, nusquam id possunt, e. Sifententia Se sente, excom. in 6. Quod si verò sola persona alicujus Ecclesie vel Civitatis interdicta sit, in ea ab aliis & coram aliis, puta peregrinis & alienigenis non interdictis, celebrari potest, etiam januis apertis.

3. Rursus interdicta aliquā civitate, castro, aut villā, eo ipso etiam suburbia arque ad viciniam continentia interdicta intelliguntur, sicut & interdicta Ecclesia etiam capellæ ejus ac cœmiterium contiguum interdicta censeruntur: secus si non sunt contigua, e. Si civitas sed. in 6. idque ne interdictum reddatur elusorium. Aliud est in personis: nam interdicto Clero non intelligitur interdictus populus, nisi aliud expressum sit. Nominetamen Cleri comprehenduntur Monachi, & Monachæ, religiosi, & religiosa, novitiæ & novitiz. Similiter si proper delictum domini & Reatoris civitas sit interdicta, cives ejusdem qui